

Çeşmesi Akmıyor Artık Aşkın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Kasım 2025

Düşlerin örgüsü kıvrım kıvrım en çok da sağanak yüklü bir hazan lakin çeşmesi akmiyor artık aşkın.

Seyrüseferi ömrün, gün yüzlü bir aşk ve seyyah
Cefasını yüklenip düştükçe yola
Düştükçe gözünden aşkın bizler
Sevdalı kanatlarında meleklerin
Ah, nasıl da sevdik nasıl da derbeder.

Bir coşku t/aşkın mecrası da yalnızlığın
Hangi minvaldedir sahi mutluluk?
Sevgi değil miydi ihya edecek olan?
Kanaviçelerle sarılı dört yanımız
Oysaki ipekten kumaşı aşkın
Sarkıtlarda saklı rüyalar
Meddücezrinde akşamların
Aşk eşittir yandığımız kadar.

S/üzgün göğün sırdaşı kuşlar
Kuşkanadında saklı belki de özlem ve hidayet
Dokunulmazlığı yarınların
Aşk mademki düştü menzile
Düşmez kalkmaz Allah bir
Sevmeyi öğreten bizlere.

Hamalınız ömrün...
Ne gam ne gam.
Hamt ettiğimiz kadar huzur yakın
Aşka da yatkınken kubbemizde saklı sırlar
Rabbin tanıklığında yanan için için
İçre dönük yüzü mevsimin
Hala da aşkın yaprağı solmadı gitti.

Hükümranlılığında şarkıların
Gel gör ki hayat ve gün hep aynı nakarat
Yana yakıla sevdiğimiz kaderin ta kendisi

Kederimize de yatkın vücut ve yürek
Vücut bulması mı duyguların?
Şair sevdiği kadar da yazması gerek.

Siması tanıdık günün
Emsalsiz öğretilerin hücum ettiği
Sevip riayet etmek atalardan miras
Mademki tuttuk bir ucunu mevsimin
Değişken mizacın kaçınıcı türevi aşk
Lakin ta baştan ve doludizgin
Bir lanetse efkârı dünün
Oysaki severek, acı çekerek
Uzandığımız tek yol iken hidayet.